

la tribuna

Siguem clars...

Tenint en compte que el 2011 es van pagar 61 milions en pensions, tenim una reserva per pagar durant 13 anys

MARIONA GONZÁLEZ

Consellera socialdemòcrata

“(...) Siguem clars: en espera de les xifres del nou estudi actuarial de la CASS, que seran pitjors que les de l'anterior, disposem d'algunes dades que haurien de causar preocupació. En aquests moments, a la caixa hi ha 800 milions d'euros per pagar les pensions quan n'hi haurien d'haver 2.500 milions. I això no és resultat d'una mala gestió. Els 1.700 milions d'euros que falten no arribaran, per molt que es reactivi l'economia i per molts llocs de treball que es creïn. No. Els 1.700 milions d'euros que falten – i cada dia que passa en falten més – no hi són perquè el sistema no s'ha adaptat a la realitat andorrana. I fins ara ningú no hi havia fet res. (...)”

Paraules del cap de Govern el passat 7 de juny durant el debat d'orientació política global del Govern sobre la reforma de la Seguretat Social. Analitzem detalladament aquestes frases volgudament alarmistes i ocultadores de la veritat.

Diu el cap de Govern que disposen d'algunes dades que haurien de causar preocupació, però amb la seva manca de transparència habitual no fa públiques aquestes dades.

Si tinguéssim un sistema de capitalització, –com el que tenen les assegurances privades– l'afirmació del cap de Govern, en el sentit que tenim un dèficit (és a dir, uns compromisos futurs) de 1.700 milions d'euros, seria correcta. Però a Andorra, igual que passa a tots els països europeus, no tenim un sistema de capitalització, sinó un sistema de repartiment, que vol dir que els assegurats actuals paguen perquè els jubilats puguin cobrar les seves pensions i saben que, quan ells es jubilin, els assegurats continuaran cotitzant perquè ells també cobrin les seves pensions. Aquest és un sistema públic de pensions anomenat de solidaritat intergeneracional. Des d'aquest punt de vista la nostra Seguretat Social no té cap dèficit, sinó un superàvit de més de 800 milions d'euros (832 milions d'euros a 31-12-2011).

Tenint en compte que l'any 2011 es van pagar 61 milions d'euros en pensions, tenim una

L'ANY 2011 LES RESERVES ES VAN INCREMENTAR EN 45 MILIONS, MALGRAT LA DAVALLADA D'ASSALARIATS

reserva que ens permetria pagar les pensions durant 13 anys. A Espanya, per posar un exemple, la reserva actual del Fondo de Reserva de la Seguridad Social no és suficient ni per pagar les pensions contributives i no contributives d'un any.

Ens demanava el ministre Alcobé als consellers socialdemòcrates, el dia 21 de juny, durant el debat de la Llei d'inversions estrangeres, que la votéssim favorablement amb, entre d'altres, l'argument que “(...) l'obertura econòmica permetrà la reactivació de l'economia i la creació de llocs de treball i d'activitat, i amb això la CASS disposarà de més ingressos per garantir la sostenibili-

tat del model de benestar social”.

El cap de Govern afirma, en canvi, que els 1.700 milions d'euros que falten no arribaran per molt que es reactivi l'economia i per molts llocs de treball que es creïn. I per això ens diu que s'ha de “retallar” encara més.

Com quedem? Qui té raó? El ministre o el cap de Govern?

Continuava dient el ministre, “(...) avui tenim l'oportunitat de donar un missatge inequívoc i unànime a la ciutat andorrana que ens escolta. (...)”

És aquest un missatge inequívoc i unànime? Mentrestant les prediccions del cap de Govern es compleixin i les generacions futures ens jutgen a tots, jutgin vostès mateixos la coherència d'aquest Govern.

Afirma el cap de Govern, sense ruboritzar-se, que fins ara ningú no hi havia fet res. Com que crec que el cap de Govern no deu voler dir mentides de forma volguda a la població, hauré de creure que aquesta afirmació la fa per

desconeixement.

Els socialdemòcrates sí tenim les dades que demostren que el que diu el cap de Govern no és veritat! Només cal analitzar una miqueta les liquidacions de comptes de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

L'any 2008 la gestió de vellesa va veure incrementades les reserves d'aquesta secció en 31 milions d'euros estant en aplicació l'antiga Llei de la Seguretat Social.

L'any 2009 les reserves es van reduir una mica. Tanmateix es van veure incrementades en 28,5 milions d'euros, només en dos mesos d'aplicació de la llei actual. L'any 2010 les reserves es van incrementar en més de 51 milions d'euros (quasi 23 milions més) ja en total aplicació de la nova Llei de la Seguretat Social i l'any 2011 en 45 milions (14 milions més que l'any 2008 malgrat la gran davallada d'assalariats) també en total aplicació de l'actual llei. Així, avui dia, el fons de reserva de la branca de jubilació disposa d'u-

nes reserves de més de 832 milions d'euros. Jutgin vostès si això no és fer res! Hi ha línies vermelles que un cap de Govern no pot traspasar perquè llavors perd tota la seva credibilitat com a gestor del bé comú.

Finalment deia també el cap de Govern durant el debat d'orientació política global del Govern “(...) és cert que la medicina és dura, però el pacient [és a dir, el jubilat] la necessita per curar-se dels excessos del passat”.

Aquest missatge, tan senzill, tan còmode, tan reiterat, tan ple de lògica, tan trampós i tan equivocat, s'ha convertit en el Pare Nostre d'aquest Govern.

El govern de DA vol, de manera interessada, que totes i tots ens sentim coresponsables (i a ser possible culpables) de la situació, quedant d'aquesta manera ama-

HI HA LÍNIES VERMELLES QUE UN CAP DE GOVERN NO POT TRASPASSAR PERQUÈ PERD TOTA LA CREDIBILITAT

gada una explicació més profunda, menys complaent per aquells que demanaven i imposaven polítiques conservadores i permissives per no col·laborar amb les arques de l'Estat.

Rere aquesta tan reiteradament anunciada reforma de la Seguretat Social, plena de retallades tant en la branca de malaltia com en la branca de jubilació, s'amaga (o no s'explica de manera clara) un plantejament enganyós i apriorístic que no podem passar per alt. Un plantejament que no és degut a la urgència derivada de la situació d'emergència i desastre que ens pinta el govern de DA, sinó que ve determinat, aquí i arreu, per un conjunt de postulats i dogmes que la dreta presenta com a inqüestionables –que podríem resumir en pocs impostos, poc Estat, moltes retallades en drets socials i molts negocis pels privats– i que nosaltres, els socialdemòcrates, volem posar al bell mig del debat.